

Επιστροφή

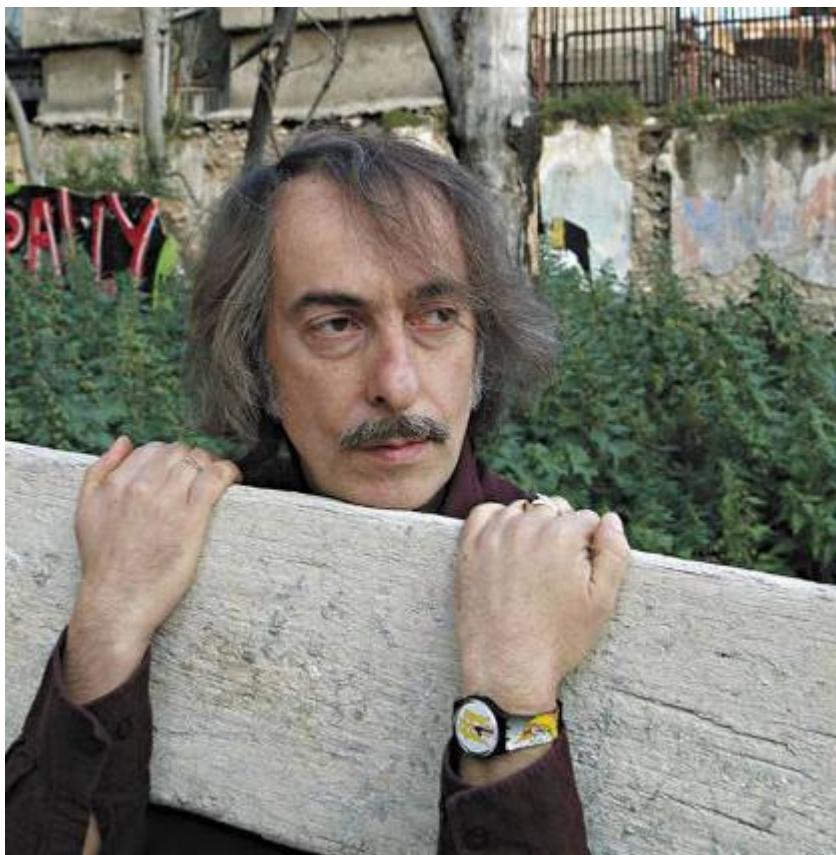
Έντυπη Έκδοση
Ελευθεροτυπία, Πέμπτη 26 Ιουνίου 2014

Οι αγνοούμενοι, έγκαυμα μνήμης

Ο Βασίλης Κατσικονούρης μιλάει για το έργο του που παρουσιάζει απόψε στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΚΛΕΦΤΟΓΙΑΝΝΗ

«Σήμερα αγνοούμενοι είμαστε όλοι μας», υποστηρίζει ο Βασίλης Κατσικονούρης, ο σημαντικός δραματουργός μας, ο οποίος ξαναβλέπει απόψε, έπειτα από 6 χρόνια, να ανεβαίνει ένα θεατρικό του γραμμένο το 2005 -δύο ακριβώς χρόνια μετά το συγκλονιστικό «Γάλα».

«Επικρατεί ασυδοσία και μια αήθεια» υποστηρίζει ο δραματουργός, ο οποίος βλέπει ότι «σήμερα αγνοούμενοι είμαστε όλοι μας»

Είναι «Οι Αγνοούμενοι. Μια ενδιαφέρουσα ζωή», ένα έργο για το οποίο μας διαβεβαιώνει «ξέρω μόνο πως αφορά το έγκαυμα της μνήμης», που παρουσιάζεται για μία και μοναδική βραδιά απόψε στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης. Από το φθινόπωρο η παράσταση, που έχει πρωταγωνίστρια την Αιμιλία Υψηλάντη, θα συνεχίσει στο Θέατρο «Αργώ».

Το κείμενο θέτει τα θέματα της μνήμης και της άγνοιας «σε μια εποχή γενικευμένης λήθης και ευδαιμονισμού που βίωσαν και η Κύπρος και η Ελλάδα», μέσα από τη σχέση ενός σύγχρονου ζευγαριού που δέχεται την επίσκεψη της μεγάλης αδελφής από την Κύπρο, ταγμένης στην αναζήτηση του αγνοούμενου μικρότερου αδελφού. Υπάρχει συναισθηματική φόρτιση, αλλά στην επιφάνεια παρακολουθούμε μια μεταμοντέρνα «ενδιαφέρουσα» ζωή. «Ξεκίνησα να γράφω το έργο όχι ως ένας στρατευμένος δημόσιος τιμητής των σημερινών ηθών, αλλά ως ένας άνθρωπος που αναρωτιέται», τονίζει ο Κατσικονούρης. «Ξεκίνησα να γράφω για την κατάσταση των λέξεων σήμερα -λέξεων όπως μνήμη, αλήθεια, δέος, ύβρις. Λέξεις τραγικές που το νόημά τους πάσχισε να ψηλαφήσει η αρχαία ελληνική τραγωδία. Λέξεις που όσο τις προσπερνάς τόσο πιο τραγικές γίνονται».

«Δεν με ενδιέφερε όμως να πολιτικολογήσω ή να ηθικολογήσω (με τη στενή έννοια των όρων) ούτε, εννοείται, να εθνικολογήσω», διευκρινίζει ο δραματουργός, ο οποίος επεξεργάστηκε την κυπριακή τραγωδία επειδή, όπως προσθέτει, «ανακάλυψα ότι υπάρχει ένα έντονο τραγικό στοιχείο βαθύτερα απ' το προφανές, το οποίο μας αφορά όλους σε ένα υπαρξιακά τραγικό βάθος».

- Σήμερα για ποιους αγνοούμενους θα γράφατε;

«Για τον εαυτό μας. Τέλειωσε ο πρώτος γύρος, πάμε για το δεύτερο, που προσπαθεί να ξαναπεράσει με πιο εύσημο τρόπο, όχι τόσο άγαρμπο όσο συνέβαινε ως τώρα, τα "τέρατα". Υπάρχει πλέον κι ένα ζαχάρωμα, κάποιες ελεημοσύνες προς τους καθημαγμένους Έλληνες πολίτες. Πάμε λοιπόν για το 2ο και τον 3ο κύκλο! Πρόκειται για μια αλλαγή του τρόπου που μας σερβίρονται πράγματα. Σήμερα δίνονται κοινωνικά μερίσματα -αν και δεν ξέρω και με τι διαδικασίες δίνονται τελικά, γιατί τόσο περίπλοκα είναι. Γνωρίζω ανθρώπους που τα δικαιούνται και πρέπει να εξευτελιστούν για να τους χορηγηθούν!».

Η Αιμιλία Υψηλάντη στην πρώτη της συνεργασία με το θεατρικό συγγραφέα

- Ως εκπαιδευτικός τι βλέπετε να συμβαίνει; Συνεχίζεται η υποβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης;

«Ο συγχωνεύσεις συνεχίζονται. Πάντως, δεν έχω δει θηριώδη τμήματα με περισσότερα από 35 παιδιά».

- Μπορεί όμως, κύριε Κατσικονούρη, να γίνει μάθημα με 35 παιδιά;

«Όχι. Αλλά η κατάσταση ήταν αρκετά χάλια για να γίνει σήμερα πολύ χειρότερη. Το χειρότερο από όλα, αυτό που με θυμώνει περισσότερο, ωστόσο, είναι που έχουμε αρχίσει να παίρνουμε ως δεδομένα πράγματα που πριν από κάποια χρόνια ήταν έξω από τον ορίζοντα της καθημερινότητας και της κανονικότητάς μας».

- Σε τι ακριβώς αναφέρατε;

«Στους ανθρώπους που ψάχνουν μέσα στα σκουπίδια, που κοιμούνται στα πεζοδρόμια. Μιλώ για μια εξαθλίωση που κοντεύει να γίνει γραφική, να τη θεωρούμε κανονικότητα και κομμάτι της καθημερινής μας βόλτας».

- Υπάρχουν κάποιοι που πανηγυρίζουν με τα ποσοστά της Αριστεράς, η οποία επαγγέλλεται ότι θα ανατρέψει το σημερινό σκηνικό ερήμωσης.

«Αυτό είναι μια μεγάλη κουβέντα. Θα πρέπει να ορίσουμε ποια είναι η Αριστερά και ποια είναι η Κεντροαριστερά. Γιατί πρόκειται για μια μεταβαλλόμενη μάζα. Κάποτε το ΠΑΣΟΚ εθεωρείτο αριστερό και από τότε που διαλύθηκε ένα κομμάτι του ψηφίζει Χρυσή Αυγή. Κάποιοι άλλοι που, μέσα στην αντιμνημονιακή τους τάση, ψήφισαν ένα δεξιό αντιμνημονιακό κόμμα, τώρα ψήφισαν ΣΥΡΙΖΑ. Τα πάντα είναι μια κινούμενη άμμος, η οποία εύχομαι να μη μας καταπιεί όλους κάποια μέρα».

- Γράφετε κάτι νέο;

«Τέλειωσα ένα μυθιστόρημα, το "Ντίτλο: Το Σωματίδιο του Χρόνου", που αφορά την αίσθηση του χρονισμού. Απευθύνθηκα σε κάποιους εμπορικούς εκδοτικούς οίκους αλλά το βρήκαν λίγο τρελιάρικο για να το εκδώσουν. Και μου 'χει μείνει στο χέρι».

- Στη θεατρική παραγωγή τι συμβαίνει;

«Θέλουν με πορδές να βάψουν αβγά οι παραγωγοί».

- Σας αποπλήρωσαν τα οφειλόμενα τα ΔΗΠΕΘΕ και οι ιδιώτες;

«Το ΔΗΠΕΘΕ Ιωαννίνων με αποπλήρωσε -μου χρώσταγε από το 2007. Το ΔΗΠΕΘΕ Κομοτηνής, το οποίο μου οφείλει από το 2010, μου έδωσε κάποια λεφτά αλλά μου χρωστάει ακόμα τα μισά. Στην Ελληνική Θεαμάτων, έπειτα από τόση φασαρία που έγινε, ακόμα δεν πήρα τίποτα. Τώρα που γίνεται εκκαθάριση στην εταιρεία είπαν να μου εκδώσουν μια επιταγή. Για να δούμε. Από τους Τάγαρη τα πήρα πάντως όλα. Άλλοι φιλοτιμήθηκαν και δώσανε, άλλοι συνεχίζουν και σφυρίζουν κλέφτικα».

- Δεν έχουν ρευστό;

«Εγώ βλέπω και προχωράνε σε νέες παραγωγές. Υποτίθεται ότι αν δεν έχεις λεφτά κοιτάς να ξεχρεώσεις. Αλλά επικρατεί ασυδοσία. Και μια αήθεια!».

i info

«Οι Αγνοούμενοι» του Β. Κατσικονούρη απόψε στο Ίδρυμα Μ. Κακογιάννης, με τους Αιμιλία Υψηλάντη, Αλέξανδρο Σταύρου και Μαρία Τσαρούχα. Σκηνικά - κοστούμια: Χριστίνα Κωστέα. Σχεδιασμός φωτισμών: Κατερίνα Μαραγκουδάκη. Από την καλλιτεχνική εταιρεία «Αργώ», με την υποστήριξη της πρεσβείας της Κυπριακής Δημοκρατίας και το Σπίτι της Κύπρου.